

Fanny is in brons thuis, in Hengelo

door Jan Kees van der Paauw. donderdag 10 mei 2007 | 11:40

HENGELO - Als niemand minder dan Lord Sebastian Coe, tweevoudig winnaar van olympisch goud, even vanuit Londen overvliegt naar Hengelo om mee te helpen bij de onthulling van een beeld, is dat bijzonder. Want beelden onthullen is, net als linten knippen, niet zijn dagelijkse bezigheid. Coe, voormalig topatleet ex-parlementslid voor de conservatieven in het Engelse Lagerhuis, is vooral voorzitter van het organisatiecomité van de Olympische Spelen van 2012.

Toch was hij een van de hoofdrolspelers bij het eerbetoon aan Fanny Blankers-Koen. Dat een atletiekstadion in Hengelo naar haar werd vernoemd, noemde ze in 1982 al een grote eer. Dat er drie jaar na haar overlijden bij de entree van dat flink gemoderniseerde stadion ook een standbeeld is gekomen, gemaakt door de Oldenzaalse Antoinette Ruiter, noemt haar zoon Jan "in een woord prachtig." Hij had er nog geen blik op kunnen werpen, maar was vol vertrouwen dat er iets zou komen wat raak zou zijn. Samen met zijn kinderen liet hij zich verrassen en was hij getroffen door de artistieke schoonheid. Fanny springend over een horde, een van de vier nummers waarmee ze in Londen in 1948 legendarisch werd. Diverse prominenten verzamelden zich gistermiddag bij het stadion voor de onthulling. En Sebastian Coe was niet de minste eregast. "Zij was de sensatie van de Spelen in Londen en in die zin een voorbeeld voor vele vrouwen. Een van de moeders van onze sport, zo kort na de oorlog", benadrukte Coe. "Ik heb een keer deel genomen aan de FBK-Games. Dat was in 1986 en ik weet nog dat ik de wedstrijd won, in een tijd die als beste jaarprestatie gold. Maar minstens zo memorabel was om er Fanny Blankers-Koen na afloop te ontmoeten. Mijn vader, die mij altijd en overal als coach begeleidde, heeft haar ook ontmoet. Dat zijn momenten in je carrière die bij blijven. Later heeft mijn vader naar de organisatie hier in Hengelo een brief geschreven om te bedanken voor de gastvrijheid. Zo ging dat toen nog. Je had persoonlijk contact, daar zaten niet tig managers tussen." Bij dat eerste contact met Fanny is het niet gebleven. Ze zagen elkaar nog bij diverse gelegenheden. Ook nadat Coe niet meer zelf de baan op ging, maar in diverse organisaties zijn bijdrage aan de ontwikkeling van de atletieksport leverde. "Ze is een voorbeeld geweest en zal dat voor mij blijven. Welke atlete is zo veelzijdig dat er niet alleen goud op sprintnummers, maar ook op horden en hoogspringen gewonnen wordt? Dat is nooit meer vertoond. Meerdere zwemnummers winnen, dat is nog wel te doen. Maar wat Fanny deed, zo veelzijdig, is werkelijk ongelooflijk. Daarom is het ook terecht dat ze na die vier gouden olympische plakken in één toernooi tot atlete van de eeuw werd uitgeroepen. Wij, in Engeland, kennen haar naam minstens zo goed als de mensen hier in Nederland."

FBK-wedstrijddirecteur Fedde Zwanenburg, die Coe in het voorjaar bij een congres polste om als prominente Engelsman en voormalig topatleet bij de onthulling van het beeld aanwezig te zijn, deed dat naar eigen zeggen niet omdat Coe nu in Londen de Spelen van 2016 voorbereidt. "Ik wist van het contact en Coe was meteen enthousiast."

'Sir' Sebastian: "De naam van Fanny hebben wij als olympisch voorbereidingscomité ook in ere gehouden. Door haar overlijden heeft zij geen rol kunnen spelen in onze campagne om de terugkeer van de Spelen naar Londen onder de aandacht te brengen. Ik ben wel naar haar begrafenis geweest. En daarna is in ons kantoor een mooie, glazen zaal naar haar vernoemd. Die ligt bijna naast mijn eigen kantoor. Zo is er nog een aantal ruimtes die een naam dragen, allemaal van niet-Engelse atleten. Sergej Boebka, de polsstokhoogspringer, heeft ook zijn eigen zaal."

Het aantal atletiek liefhebbers dat haar nog in actie heeft gezien, is schaars geworden. Maar daartoe behoort nog Claas van den Houten, oud-secretaris penningmeester van het NOC. Hij was in Londen in 1948 en gisteren spreker. Kras, maar nog steeds getuigend van Fanny's succes in de Engelse hoofdstad. Als representant van een deel van Nederland dat, zo benadrukte hij, na 1945 nog maar nauwelijks bekomen was van een oorlogstrauma, net was bevrijd. "De verwachting was dat Nederlanders in Londen slechts zouden deelnemen, zonder perspectief op succes. Fanny heeft dat weerlegd en daarmee ons land onschatbare diensten bewezen. Haar triomfen waren belangrijk voor het moraal. En dat werd bij terugkeer beloond. Met een fiets..."

Trots is Hengelo, zei burgervader Kerckhaert, en dankbaar is men de sponsors die ervoor zorgden dat Antoinette Ruiter aan de slag kon. Zij kreeg inspraak over de exacte plaats van het bronzen beeld. "De reacties zijn allemaal lovend", aldus de Oldenzaalse met trots. "Coe vind het mooi, de familie vind het héél mooi. En dat laatste doet me vooral goed."